

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **Moravia Systems a. s.**, IČO: 26915189
se sídlem Vinohradská 1511/230, Praha 10
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Urbancem
se sídlem Na Poříčí 1046/24, Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2022 č. j. 25788/2022-900000-314

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 12. 5. 2022 č. j. 25788/2022-900000-314 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Davida Urbance.

Odůvodnění:

1. Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) doměřil žalobkyni dodatečným platebním výměrem ze dne 23. 9. 2021 č. j. 523744/2021-510000-51.2 (dále jen „dodatečný platební výměr“) antidumpingové clo ve výši 525 473 Kč, a to za dovoz bezešvých trubek. Tyto trubky s deklarovaným původem v Indii byly na návrh žalobkyně propuštěny do tuzemského oběhu, celní úřad však v návaznosti na provedenou kontrolu dospěl k názoru,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

že skutečný původ trubek je v Čínské lidové republice, a na jejich dovoz se tudíž vztahuje antidumpingové clo podle antidumpingového nařízení¹. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný změnil dodatečný platební výměr tak, že v něm obsaženou tabulku výpočtu cla nahradil novou tabulkou; na celkovou výši doměřeného cla však tato změna neměla žádný vliv. V ostatních částech zůstal dodatečný platební výměr beze změn.

2. Žalobou ze dne 24. 6. 2022 podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
3. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně celním prohlášením ze dne 8. 11. 2019 navrhla propustit do do tuzemského oběhu zboží „*Trouby, trubky a duté profily, s kruhovým příčným průřezem, bezešvé, z nerezavějící oceli, tažené za studena nebo válcované za studena – bezešvé trubky, s kruhovým příčným průřezem, z nerezavějící oceli, válcované za studena 445 ks (2 670 metrů)*“ s deklarovanou podpoložkou celního sazebníku 7304 41 00 a původem v Indii.
4. Po propuštění zboží celní úřad provedl kontrolu zaměřenou na ověření původu zboží. Tu zahájil v návaznosti na závěry Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“), které jsou obsahem Poznámky ke spisu k případu OC/2019/0661/B3 ze dne 12. 4. 2021 (dále jen „poznámka OLAF“). Poznámka OLAF se vztahuje k vyšetřování, které skončilo závěrečnou zprávou OLAF ze dne 4. 7. 2019 č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „závěrečná zpráva OLAF“). Ze závěrečné zprávy OLAF plyne, že bezešvé trouby a trubky vyvážené z Indie do EU v letech 2016 až 2018 mimo jiné i dodavatelem žalobkyně, indickou společností Maxim Tubes company Pvt. Ltd., se sídlem Survey No. 105, Near. 66 KV Sub Station, Pansar Road – 382729, Ahmedabad – Mehsana Highway, District - Gandhinagar, Gujarat, Indie (dále jen „Maxim Tubes“) byly ve skutečnosti čínského původu. Maxim Tubes totiž dovážela z Číny do Indie bezešvé trouby a trubky tarifního čísla 7304, mimo jiné položky 7304 11, dokončené v Číně úběrem za tepla. V Indii pak tyto materiály dále opracovávala na trubky stejného tarifního čísla, ale jiné položky, a to procesy úběru za studena a na ně navazujícími dokončovacími operacemi. Trubky pak exportovala do EU pod položkou 7304 41. OLAF dospěl k závěru, že opracováním za studena trubky nezískaly indický původ. Z čl. 60 odst. 2 celního kodexu² totiž plyne, že zboží nabude původ v té zemi, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování. Komise přijala nařízením DA³ podrobnější pravidla pro určení nepreferenčního původu zboží. Jeho příloha 22-01 *Úvodní poznámky a seznam podstatného zpracování nebo opracování, která udělují nepreferenční původ* ve svém bodě 2.1 uvádí, že pravidla uvedená v této příloze se použijí na zboží na základě jeho zařazení v harmonizovaném systému⁴. Čl. 32 nařízení DA a jeho přílohu č. 22-01 vyložil OLAF tak, že podmínkou (pravidlem) původu zboží čísla 7304 je

¹ prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2018/330 ze dne 5. března 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036

² nařízení Evropského parlamentu Rady č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, ve znění pozdějších předpisů

³ nařízení Komise (EU) 2015/2446 ze dne 28. 7. 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie

⁴ příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.

změna tarifního čísla, nebo opracování dutých profilů položky 7304 49. Jinými slovy, pokud výrobky měly získat indický původ, musely by být použity suroviny nespádající pod číslo 7304 (například některé z primárních forem pod číslem 7218). To se však nestalo – indické společnosti opracovávaly materiály z Číny, které spadaly pod číslo 7304, nejčastěji položky 7304 11 a 7304 49. OLAF tedy dospěl k závěru, že výše uvedeným postupem docházelo k obcházení antidumpingového cla, které je na čínské výrobky tohoto typu uvaleno.

5. Poznámka OLAF doplňuje zjištění uvedená ve výše shrnuté závěrečné zprávě OLAF o informace, které se týkají bezešvých trub a trubek z nerezavějící oceli dovezených do EU společností Maxim Tubes od 1. 1. 2019. OLAF vyložil, že hlavním pravidlem pro určení původu zboží položky 7304 41 (což je i zboží propuštěné do oběhu v nyní projednávané věci) je buďto změna čísla sazebníku (CTH), případně změna dutých profilů pod kódem položky 7304 49 (jak předpokládá příloha č. 22-01 nařízení DA). Dále se OLAF zabýval výkladem pojmu duté profily, přičemž dospěl k tomu, že z Číny nebyly do Indie dováženy duté profily, nýbrž bezešvé trubky z nerezavějící oceli. V poznámce též hodnotil význam opracování čínského zboží v Indii tzv. tažením za studena. Tímto postupem se vyrábějí trubky s vysokou přesností požadovaného průměru nebo tloušťky stěn trub a trubek. K nabytí indického původu zboží však tento proces nevede – nemění totiž tarifní číslo výrobku a není jím možné přeměnit duté profily na kruhové trubky či trouby. Trubky vyrobené společností Maxim Tubes a dovezené do EU po 1. 1. 2019 pod položkou 7304 41 tudíž mají čínský původ.
6. Celní úřad v návaznosti na provedenou kontrolu doměřil žalobkyni antidumpingové clo v sazbě 71,9 %, a to s poukazem na výše uvedená zjištění OLAF, z nichž plyne, že žalobkyně do oběhu propustila trubky se skutečným původem v Číně.
7. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že se žalovaný se závěry celního úřadem ztotožnil. Konstatoval, že celní úřad v průběhu kontroly dokazoval různými listinami (balící list, objednávka, potvrzení objednávky, faktura za dopravu, nákladní list a bankovní výpis), jaké zboží žalobkyně z Indie dovezla. Jednalo se o trubky položky 7304 41. Proti zjištěním celního úřadu, jež se týkaly podoby, druhu a hodnoty zboží dovezeného do tuzemska, žalobkyně v průběhu kontroly nic nenamítala. Výsledky vyšetřování OLAF potvrdily, že zpracováním v Indii nemohly do EU vyvezené trubky získat indický původ. Bylo jednoznačně prokázáno, že indiští výrobci nakupovali nerezové trubky tarifního čísla 7304 v Číně a po jejich přepracování za studena je vyváželi do EU jako nerezové trubky čísla 7304 indického nepreferenčního původu. Ke změně tarifního čísla nedošlo, a nemohlo tedy dojít ani ke změně nepreferenčního původu. Závěrečnou zprávou a poznámkou OLAF bylo přitom také prokázáno, že z Číny do Indie byly dovezeny bezešvé, za tepla zpracované trubky a nikoliv duté profily položky 7304 49.
8. Žalovaný v napadeném rozhodnutí stručně popsal proces, který předchází dokončení bezešvých nerezových trubek procesem za studena. Nejprve se taví železná ruda (HS 2601), čímž se získá surové železo (HS 7201). Z něj (případně z jiných polotovarů či šrotu) se dále přetavením a smísením s jinými složkami tvoří ingoty nebo polotovary z nerezové oceli (KN 7218). Tyto polotovary se nadále zpracovávají v duté předvalky nebo přímo hotové trubky KN 7304. Teprve poté přijde na řadu zpracování tažením za studena, které stěny a okraje trub a trubek upraví s velmi vysokou přesností. Proces výroby bezešvých trubek tedy zahrnuje širokou paletu více či méně náročných zpracovatelských operací. Podle žalovaného

procedura tvorby trubek ze železné rudy obsahuje tři zásadní zpracovatelské operace, které vedou k získání původu daného zboží v zemi, kde byly provedeny. Těmito operacemi jsou výroba železa, výroba ingotů a výroba dutých předvalků. Další zpracovatelské činnosti, při kterých nedochází ke změně tarifního čísla, již nemají žádný vliv na původ konečného výrobku. Žalovaný nepopírá, že tváření za studena příslušné výrobky pozměňuje rozměrově i kvalitativně. To však automaticky neznamená, že jakákoliv změna výrobku a jeho vlastností způsobí také změnu jeho nepreferenčního původu. Příloha 22-01 nařízení DA totiž závazně stanoví, že k získání nepreferenčního původu zboží vede jen změna tarifního čísla.

9. Žalovaný uvedl, že před účinností nařízení DA Komise vydala za účelem sjednocení správní praxe celních orgánů *Seznam pravidel původu*, který závazný nebyl. Upozornil na to, že právní úprava, z níž OLAF vycházel (čl. 60 odst. 2 celního kodexu ve spojení s čl. 32 nařízení DA a přílohy č. 22-01), je účinná od 1. 5. 2016 a je pro celní orgány závazná. Judikatura Soudního dvora Evropské Unie (dále jen „SDEU“), která je z období do 1. 5. 2016, se vztahuje k jiné právní úpravě, a je tedy nepoužitelná.
10. Žalovaný se vyjádřil rovněž k odvolací námitce, v níž žalobkyně argumentovala zněním nařízení PNK⁵. Žalobkyně namítla, že toto nařízení je výstupem rozsáhlého šetření Komise v roce 2017, které se týkalo stejné materie, jakou se později zabýval OLAF. Žalovaný tuto námitku shledal nepřipadnou. Komise v roce 2017 ověřovala, zda nejsou obcházena příslušná antidumpingová opatření praktikami, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod (například změnou obchodních toků či pracovních postupů). V nařízení PNK dospěla k závěru, že antidumpingová cla obcházena nejsou, protože pro zpracování čínských trubek v Indii shledala hospodářské opodstatnění, a není proto třeba trubky exportované z Indie zatížit antidumpingovým clem. Samotný původ zboží ve smyslu celních předpisů, resp. obecně závazná pravidla původu dle celního kodexu a DA však Komise v nařízení PNK vůbec neřeší. Toto nařízení tedy nemůže být v rozporu se závěry OLAF, protože oba unijní orgány, byť se zabývaly stejným tématem (hospodářským opodstatněním zpracování čínských trubek v Indii), nepostupovaly podle stejné právní úpravy a smysl a cíl jejich postupu nebyl totožný. Nařízení PNK ukládá celním orgánům členských států pouze ukončení příslušných evidencí, není právně závazným aktem o původu zboží a navíc se týká období předcházejícího tomu, kdy žalobkyně trubky z Indie dovezla. Žalovaný nijak nerozporuje závěry obsažené v nařízení PNK o tom, že tažení za studena nevratně mění základní (fyzické, mechanické a metalurgické) vlastnosti zpracovávaného zboží či jeho rozměr, tyto změny však nelze chápat jako podstatné zpracování ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu.
11. Odvolací námitka žalobkyně stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu v rámci posouzení možnosti získání individuální sazby cla je dle žalovaného též nedůvodná, a to proto, že nebyly dány důvody pro uplatnění individuální sazby antidumpingového cla. Žalovaný shledal nedůvodnými rovněž odvolací námitky, jimiž žalobkyně brojila proti

⁵ prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2093 o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272

procesnímu postupu celního úřadu a proti tomu, že celní úřad nezohlednil rozhodovací praxi celních úřadů jiných členských států.

12. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně označila napadené rozhodnutí za nezákonné, a to hned z několika důvodů. V prvním žalobním bodě setrvala na odvolací argumentaci, v níž namítala rozpor doměření cla s nařízením PNK. Žalovaný podle ní v napadeném rozhodnutí nesprávně tvrdí, že Komise neprověřovala, zda trubky nemohly opracováním v Indii nabýt indický původ. Závěr Komise, že není třeba uvalit antidumpingové clo na indický export, nutně vede k tomu, že zboží nabylo původ v Indii. Jinými slovy, závazný závěr Komise, že indickým opracováním a exportem nedochází k obcházení antidumpingového cla uvaleného na čínské výrobky, je zcela závislý na otázce původu zboží. Není též pravda, že Komise hodnotila jen ekonomické odůvodnění zpracování v Indii. Komise totiž dospěla nejen k tomu, že zpracování zboží v Indii je hospodářsky důvodné, ale také k tomu, že představuje důležitý stupeň výroby. V nařízení PNK se uvádí, že zemí původu zboží exportovaného Maxim Tubes je Indie, což založilo dobrou víru žalobkyni v indický původ tohoto zboží, které dodávala na český trh. Žalobkyně dále poukázala na to, že nařízení PNK je závazné a přímo použitelné v celém rozsahu (na rozdíl od závěrečné zprávy a poznámky OLAF) a má dokonce přednost před tuzemským zákonem, jsou-li v rozporu. Žalovaný se mýlí i v tom, že Komise na rozdíl od OLAF nevycházela z celních předpisů. V nařízení PNK se výslovně uvádí, že Komise zohlednila celní předpisy vztahující se k původu zboží. OLAF zkrátka podle žalobkyně nepostupoval správně, pokud k obsahu nařízení PNK, které pro něj bylo závazné a řešilo stejnou otázku, při svém vyšetřování nepřihlédl. Žalovaný závěry OLAF přejal, což vede k tomu, že napadené rozhodnutí je také rozporné s nařízením PNK, čili nezákonné. Žalobkyně je navíc přesvědčena o vyšší kvalitě závěrů Komise oproti závěrům vyšetřování OLAF.
13. Ve druhém žalobním bodě žalobkyně namítla, že jí bylo doměřeno clo v rozporu s aplikovanými celními předpisy, a to ve dvou ohledech. Zaprvé, dle čl. 32 nařízení DA se *má za to*, že k poslednímu podstatnému zpracování došlo v zemi, kde došlo ke změně splňující pravidla přílohy č. 22-01. Nařízení DA tudíž založilo „pouhou“ vyvratitelnou domněnku pravidla získání původu změnou tarifního čísla nebo zpracováním dutých profilů 7304 49. Tato dvě základní pravidla se tedy uplatní, není-li prokázán opak. Vyvratitelná domněnka pomáhá celním orgánům určit zemi původu srovnáním tarifních čísel, nezbavuje je však povinnosti přihlédnout k jiným okolnostem, které mohou svědčit o uskutečnění podstatného zpracování. Řečeno jinak, pokud je prokázáno podstatné a hospodářsky významné zpracování výrobku, je lhostejné, zda zboží změnilo tarifní číslo.
14. Zadruhé, nařízení DA je tzv. nařízením v přenesené pravomoci podle čl. 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Jde o nelegislativní právní akt nižší právní síly než je celní kodex, a proto je třeba nařízení DA vykládat pouze v mezích celního kodexu. V tomto směru žalobkyně odkázala na rozsudky SDEU ve věcech C-260/08 *Bundesfinanzdirektion West v. HEKO Industrieerzeugnisse GmbH*, C-49/76 *Gesellschaft für Überseehandel mbH v. Handelskammer Hamburg* a C-162/82 *Paul Cousin*, jejichž jednotícím prvkem je názor, že k podstatné změně výrobku může dojít i navzdory tomu, že se tarifní číslo nezmění. Žalobkyně je přesvědčena, že v průběhu kontroly prokázala, že jí dovezené zboží má indický původ, neboť jeho zpracováním za studena došlo k nevratné a podstatné změně výrobku a jeho vlastností.

15. Ve třetím žalobním bodě namítla žalobkyně nedostatečné zjištění skutkového stavu potřebného ke stanovení konkrétní sazby antidumpingového cla. Antidumpingové nařízení odvozuje výši sazby cla od konkrétní čínské společnosti, která byla dodavatelem společností indických. Žalovaný však nedostatečně zjistil původ zboží v Číně.
16. Žalobkyně dále poukázala na to, že polské a italské celní orgány dospěly k opačným závěrům než žalovaný. Německý finanční soud zase dospěl k závěru, že nařízení PNK je plně aplikovatelné na případy související s vyšetřováním OLAF. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně namítla porušení zásad celního řízení, které spatřuje v tom, že žalovaný nedbal závěrů zahraničních celních orgánů a pouze uvedl, že jimi není vázán. Žalobkyně legitimně očekává, že harmonizované celní předpisy budou v celé Evropské unii vykládány stejně. Proto namítla porušení zásad rovnosti, legitimního očekávání a zákazu diskriminace.
17. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. K prvnímu žalobnímu bodu ve vyjádření k žalobě uvedl, že se kolizí závěrů nařízení PNK a závěrečné zprávy OLAF v napadeném rozhodnutí zabýval a na svých závěrech trvá. Komise při vyšetřování v roce 2017 postupovala dle jiného právního rámce a nezabývala se pravidly změny původu zboží. Jejím cílem bylo korigovat a kontrolovat celní politiku Evropské unie. Celní orgány se naopak při doměřování cla řídily závaznými předpisy. Žalovaný připustil, že původ zboží je přirozeně důležitým ukazatelem pro formulaci celní politiky, to však neznamena, že pravidla původu formulovaná v nařízení DA a v nařízení PNK jsou totožná. Žalovaný nepopřel, že Komise v nařízení PNK celní předpisy *zohlednila*, což však neznamena, že z nich *vycházela*, jak tvrdí žalobkyně. Z nařízení PNK neplyne, *jak* Komise celní předpisy zohlednila, dle žalovaného se proto jedná jen o obecnou frázi.
18. Žalovaný nesouhlasí ani s druhým žalobním bodem. Žalobkyní zmiňovaná judikatura SDEU na nyní projednávanou věc nedopadá, protože reflektuje starou právní úpravu. Nyní účinná úprava definuje podstatné zpracování ve smyslu pravidel původu zněním obecně závazného aktu – nařízení DA s přílohou 22-01, od něhož se nelze odchýlit. Tato pravidla nejsou vyvratitelnou právní domněnkou, což žalovaný dovozuje z rozsudku SDEU ze dne 20. 5. 2021 ve věci C-209/20 *Renesola*.
19. Žalovaný uvedl, že o skutkových okolnostech není pochyb – žalobkyně propustila do oběhu trubky od indického dodavatele, který úběrem za studena vyrobil trubky tarifního čísla 7304 z čínských trubek tarifního čísla 7304. Sporná je jen otázka právní. Žalovaný i celní úřad se ztotožňují s právním názorem OLAF, že tímto opracováním nemohly trubky nabýt indického původu. Pokud by nebylo nařízení DA spolu se svou přílohou 22-01 závazné, byla by tato právní úprava zcela nadbytečná. Žalovaný je tímto právním předpisem nepochybně vázán a není jeho úlohou hodnotit, zda je podstatnou či nepodstatnou právní úpravou dle čl. 290 SFEU.
20. Žalovaný dále konstatoval, že námitkou uvedenou pod třetím žalobním bodem se zabýval v napadeném rozhodnutí, jehož závěry ve vyjádření k žalobě parafrázoval. K námitkám vtěleným do čtvrtého žalobního bodu pak uvedl, že v odvolacím řízení přihlédl k tomu, jak přistoupily jiné členské státy k dovozu čínských trubek opracovaných v Indii. Je však zřejmé, že zahraniční celní orgány a soudy vycházely z jiného skutkového stavu a jejich rozhodnutí

se případu žalobkyně přímo netýkají. Platí sice zájem na jednotném rozhodování unijních celních orgánů, tato praxe však musí být v souladu se závaznými právními předpisy Evropské unie.

21. V doplňujícím vyjádření ze dne 16. 1. 2024 žalobkyně shrnula dosavadní procesní situaci a poté poukázala na závěry rozsudku SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* a na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2023 č. j. 4 Afs 119/2023 – 48. Závěry z obou těchto rozsudků jsou dle přesvědčení žalobkyně aplikované i na nyní projednávanou věc a potvrzují opodstatněnost žalobní argumentace. Na věci nic nemění, že zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu se zabýval změnou tarifního čísla z 7304 49 na tarifní číslo 7304 41, zatímco v projednávané věci se jednalo o změnu tarifního čísla z 7304 11 na tarifní číslo 7304 41. Základní premisa obou výše zmíněných rozsudků totiž spočívá v tom, že pravidla původu stanovená v nařízení DA je třeba konfrontovat (pouze) s podmínkami uvedenými v čl. 60 odst. 2 celního kodexu. Pravidlo o získání původu změnou tarifního čísla se uplatní pouze a jedině tehdy, není-li prokázán opak. Pokud ve skutečnosti došlo k podstatnému zpracování nebo opracování zboží ve smyslu článku 60 odst. 2 celního kodexu, získalo tím zboží svůj původ bez ohledu na to, zda byly zároveň splněny podmínky přílohy 22-01 nařízení DA. Žalobkyně dále namítla, že i v nyní projednávané věci se jednalo o přepracování trubek podpoložky HS 7304 49 (nikoliv 7304 11) na trubky podpoložky HS 7304 41.
22. Při ústním jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 18. 1. 2024 žalobkyně odkázala na žalobu a na doplňující vyjádření ze dne 16. 1. 2024 a stručně shrnula obsah těchto podání. Opětovně akcentovala závěry rozsudku SDEU ve věci C-210/22 *Stappert*, o nichž má za to, že potvrzují ji zastávaný výklad článku 60 celního kodexu a naopak popírají správnost hlavního závěru žalovaného, že jediným možným důvodem zakládajícím změnu původu zboží je změna tarifního čísla zboží. Dle žalobkyně je podstatné, že přestože SDEU v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert* posuzoval jihokorejské zboží, odkázal i na nařízení PNK, jež se týká trubek dovážených do EU z Indie a toto nařízení označil za relevantní. Žalobkyně dodala, že je jí známo, že Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci projednává skutkově podobnou věc a má v úmyslu podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která by se týkala zboží s deklarovanou položkou 7304 11. K dotazu soudu žalobkyně uvedla, že netrvá na provedení důkazů označených v žalobě a tyto bere zpět. Žalovaný při jednání před soudem uvedl, že je mu znám záměr Krajského soudu v Ostravě podat předběžnou otázku a že žádost o její rozhodnutí jmenovaným soudem dosud podána nebyla. Dále odkázal na své písemné vyjádření k žalobě a další procesní podání a k věci doplnil, že SDEU v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert* nezrušil pravidlo pro určení původu u dutých profilů, ale modifikoval jej. Ve věci žalobkyně se však nejedná o duté profily položky 7304 49, ale o trubky původní položky 7304 11, které byly přepracovány na trubky položky 7304 41. Jde tedy o jiný případ než ten, který posuzoval SDEU. Žalovaný zdůraznil, že nařízení DA a jeho příloha 22-01 jsou pro něj závazné. Opracování žalobkyní dovezených trubek v Indii nebylo dle jeho názoru natolik náročné, aby založilo jejich indický původ.
23. Žalovaný při jednání navrhl provést jako důkaz protokol o jednání před Krajským soudem v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 12. 12. 2023 ve věci sp. zn. 60 Af 13/2021, jenž dokládá záměr soudu přerušit řízení za účelem položení předběžné otázky SDEU, a současně navrhl, aby Městský soud v Praze v nyní projednávané věci přerušil řízení a vyčkal rozhodnutí SDEU o předběžné otázce, která mu bude Krajským soudem v Ostravě

předložena k rozhodnutí. Soud žalobcem navržený důkaz neprovedl, a to jednak z toho důvodu, že žalobkyně označila skutečnosti, které jím měly být prokázány, za nesporné, a dále proto, že samotný záměr Krajského soudu v Ostravě podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce soud nepovažuje za významný pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí. Bez ohledu na to, že Krajský soud v Ostravě dosud předběžnou otázku neformuloval a žádost o její rozhodnutí nepodal, je soud přesvědčen, že na nyní projednávanou věc dopadají závěry SDEU vyslovené v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert*, z nichž jednoznačně plyne, že žalovaný při doměření antidumpingového cla žalobkyni pochybil, a napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné. Soud z těchto důvodů návrh žalovaného na přerušení řízení zamítl a o žalobě meritorně rozhodl.

24. Při rozhodování soud vycházel zejména z této právní úpravy:
25. Podle čl. 60 odst. 2 celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.
26. Podle čl. 62 celního kodexu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
27. Podle čl. 32 nařízení DA se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.
28. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 nařízení DA plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 HS je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bežešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49. Zkratka CTH dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla.
29. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
30. Soud pro posouzení projednávané věci shledal klíčovým rozsudek SDEU ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22 *Stappert*. Ostatně kvůli předpokladu, že závěry v něm uvedené budou mít vliv na posouzení případu žalobkyně, soud usnesením ze dne 4. 1. 2023 č. j. 15 Af 4/2022-47 přerušil řízení. Na tomto místě proto považuje za vhodné stručně shrnout závěry SDEU obsažené ve zmíněném rozsudku.

soud v posledně zmíněném rozsudku posuzoval případ, kdy se v Indii za studena opracovávaly trubky položky 7304 49, přičemž dovodil, že trubky dovezené stěžovatelkou na celní území Evropské unie z Indie mají indický původ. Na těchto závěrech setrval Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 11. 1. 2024 č. j. 10 Afs 41/2022-148. I zde šlo o případ, v němž žalovaný v rozporu s rozsudkem SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* mylně dovodil, že trubky položky HS 7304 41 dovezené na celní území Evropské unie z Indie, jež byly v Indii přepracovány z čínských trubek položky HS 7304 49, měly původ v Čínské lidové republice.

35. Z výše citovaného rozsudku SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* plynou dva podstatné závěry: 1) nadále je aktuální a aplikovatelná judikatura SDEU, která říká, že zpracování nebo opracování zboží může být podstatné ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu, přestože nedojde ke změně tarifního čísla, 2) přepracování trubek položky HS 7304 49 na trubky položky HS 7304 41 za studena má za následek, že výsledné zboží má původ v zemi, kde došlo k opracování, které založilo tuto změnu tarifního zařazení. Pro řízení v nyní projednávané věci je určující především první z těchto dvou závěrů.
36. Judikatura, jejíž aktuálnost a kontinuitu navzdory změně celních předpisů v roce 2016 potvrdil SDEU v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert*, sestává zejména z rozsudků ze dne 10. 12. 2009 ve věci C-260/08 *HEKO*, ze dne 11. 2. 2010 ve věci C-373/08 *Hoesch Metals and Alloys* a ze starších rozhodnutí uvedených v těchto dvou rozsudcích. Jejich jednotícím závěrem je, že nepostačuje hledat kritéria vymezující původ zboží toliko v sazebním zařazení zpracovaných výrobků (byť je sazební zařazení dobrým vodítkem pro určení původu), jelikož celní sazebník byl vytvořen s ohledem na své vlastní účely a nikoli s ohledem na určování původu výrobků.
37. Vzhledem k výše uvedenému nemůže napadené rozhodnutí obstát. Žalovaný totiž založil oprávněnost doměření antidumpingového žalobkyni cla na předpokladech, že právní úprava čl. 32 nařízení DA a přílohy 22-01 je pro celní orgány závazná a nelze se od ní jakkoliv (str. 6 napadeného rozhodnutí), že pravidla původu pro dané zboží nejsou založena na obecně vyjádřené míře přepracování (str. 19 napadeného rozhodnutí), že pravidla původu jsou kogentní a jednoznačná (str. 4 vyjádření k žalobě) a že nelze zohlednit starší judikaturu SDEU, dle které je může zboží nabýt původ i v té zemi, kde opracováním nezměnilo tarifní číslo (str. 15 napadeného rozhodnutí). Všechny tyto předpoklady jsou v přímém rozporu s tím, jak pravidlo nabytí původu zboží v čl. 32 nařízení DA a příloze 22-01 vyložil a korigoval SDEU v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert*.
38. Soud rozumí tomu, že žalovaný vycházel ze závěrů OLAF a spoléhal na to, že tento kontrolní orgán vyložil unijní předpisy správně. V poznámce OLAF se však uvádí nepřipustně úzký výklad pravidla nabytí původu dle čl. 32 nařízení DA a přílohy 22-01; je zde totiž uvedeno, že „*(h)lavním pravidlem pro určení původu pro číslo sazebníku 7304 41 je změna čísla sazebníku (...). Bylo by v rozporu s uvedenými základními pravidly pro určení původu, pokud by u některých produktů pod číslem sazebníku 7304 k udělení indického původu stačilo méně pokročilé zpracování.*“ Stejně závěry se vyskytují v závěrečné zprávě OLAF. Tyto teze však odporují závěrům vyjádřeným v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert*, v němž SDEU jednoznačně připustil, aby zboží čísla 7304 nabylo původ v zemi, kde nedošlo k tzv. tarifnímu skoku. Hlavní dva podklady, z nichž celní úřad a žalovaný při doměřování cla žalobkyni vycházeli,

tudíž obsahují vadný výklad vedoucí k nesprávné aplikaci celního kodexu ve spojení s nařízením DA a přílohou 22-01.

39. To, že základní pravidla určení původu zboží dle čl. 32 nařízení DA a přílohy 22-01 nejsou pravidly kogentními, dokládá kromě výše uvedeného i formulace, kterou unijní normotvůrce užil v čl. 32 nařízení DA. Žalobkyně v žalobě oprávněně namítla, že slovní spojení *má se za to* značí vyvratitelnou právní domněnku. Žalovaný tomu ve vyjádření k žalobě oponoval tvrzením, že se o vyvratitelnou domněnku nejedná, protože se jedná o základní pravidla, u nichž je zájem na jejich jednotné aplikaci. Soud s tímto názorem žalovaného nesouhlasí. Pokud je určité pravidlo v celním předpisu uvedeno vyvratitelnou právní domněnkou, není možné jej prohlásit za kogentní jen proto, že panuje zájem na jeho jednotném dodržování. Je-li v průběhu celní kontroly prokázáno, že zboží bylo podstatně zpracováno a opracováno, aniž došlo k tarifnímu skoku, je tím (vyvratitelná) domněnka formulovaná výše zmíněnými pravidly vyvrácena.
40. Žalobkyně dodala na tuzemský trh trubky položky HS 7304 41, které vznikly v Indii tažením za studena z trubek položky HS 7304 11 původem z Číny. Žalovaný byl povinen zkoumat nejen to, zda tímto opracováním čínských trubek z nerezavějící oceli došlo ke změně tarifního čísla či nikoliv, ale měl hodnotit především to, zda toto opracování materiálně naplňuje pojem *poslední podstatné hospodářsky odůvodněné zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby*. Žalovaný opakovaně připustil, že mu je znám význam opracování zboží KN 7304 11 úběrem za studena. Nepopřel, že tímto opracováním se nevratně mění základní vlastnosti výrobku. Změnu rozměrů trubky však dle žalovaného není možné považovat za získání specifické povahy nebo zvláštních vlastností výrobku a na těchto závěrech podle něj nic nemění ani bod 33 nařízení PNK. Tento závěr žalovaného je dle náhledu soudu nepřipustně restriktivní a zároveň je v přímém rozporu s rozsudkem SDEU ve věci C-210/22 *Stappert*, který na bod 33 nařízení PNK výslovně odkázal (viz výše) a dovodil z něj, že změna výrobků popsaná v bodě 33 nařízení PNK při aplikaci výše shrnuté judikatury vede ke změně původu výrobku.
41. Soud se nedomnívá, že nařízení PNK je pro celní orgány závazné ve všech bodech. V tom souhlasí se žalovaným. Komise v čl. 2 nařízení PNK vyzvala celní orgány k ukončení evidencí dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie. Pouze uložení této povinnosti bylo pro celní orgány členských států skutečně závazné. Vydání nařízení PNK ovšem předcházelo šetření, v němž Komise mimo jiné zkoumala, zda jsou zpracovatelské operace trub, trubek a dutých profilů v Indii hospodářsky opodstatněné. V bodě 18 se uvádí, že tomuto šetření bylo podrobena i zpracování trubek HS 7304 11 a HS 7304 49 za studena. Komise v bodě 33 nařízení PNK uvedla, že „*(š)etření dále ukázalo, že tváření za studena prováděné v Indii podstatně pozměňuje výrobek a nevratně mění jeho základní vlastnosti. Při tomto postupu výrobek mění své rozměry a své fyzické, mechanické a metalurgické vlastnosti.*“ V čl. 84 nařízení PNK se uvádí, že „*(š)etření ukázalo, že zpracování za studena představuje zásadní změnu výrobku a že existují opodstatněné a hospodářské důvody, jiné než vyhýbání se clu, pro jakoukoli změnu obchodních toků mezi ČLR, Indií a Unií.*“ Soud hodnotí tuto část odůvodnění nařízení PNK (stejně jako to učinil SDEU v rozsudku ve věci C-210/22 *Stappert*) jako významný podklad pro nyní projednávanou věc. Není přitom podstatné, že se Komise

v nařízení PNK zaobírala primárně tím, zda není obcházeno antidumpingové clo uvalené na čínské hutní zboží a že aplikovala jinou právní úpravu. Určující je zejména to, že se při svém šetření zabývala významem a skutečným charakterem opracování čínských produktů kódu 73 tvářením a válcováním za studena, přičemž zjistila, že tento zpracovatelský krok je hospodářsky opodstatněný a zároveň nevratně a zásadně mění předmětný výrobek. Žalovaný, jenž při rozhodování v dané věci vycházel ze závěrečné zprávy OLAF, tudíž (stejně jako OLAF) pochybil, pokud tato zjištění Komise při určení původu importovaných trubek položky 7304 41 nezohlednil.

42. Soud vzhledem k výše uvedenému shledal důvodnými námitky uplatněné v rámci druhého žalobního bodu. Přisvědčil žalobkyni v tom, že žalovaný po vzoru OLAF nesprávně vyložil a aplikoval nařízení DA a jeho přílohu 22-01. Zboží položky 7304 11 může nabýt nepreferenční původ i jinak než změnou tarifního čísla. Určující pro původ zboží je, zda je jeho opracování hospodářsky opodstatněné ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu. Hospodářskou opodstatněnost opracování trubek položky 7304 11 prováděného v Indii tvářením za studena dovodila Komise v nařízení PNK. Žalovaný odmítl tuto skutečnost zohlednit, aniž pro to měl legitimní důvod. Za důvodnou proto soud považuje i námitku uvedenou v prvním žalobním bodě, poukazující na rozpor rozhodnutí o doměření cla s nařízením PNK
43. Za dané procesní situace soud dospěl k závěru, že nemá význam zabývat se dalšími žalobními námitkami. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně namítla nedostatečnost skutkových zjištění potřebných pro stanovení konkrétní sazby antidumpingového cla. Soud však v návaznosti na rozsudek SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* dospěl k názoru, že toto clo nemělo být žalobkyni doměřeno, neboť původ jí dovezeného zboží je indický a nikoliv čínský. Zabývat se správností sazby antidumpingového cla je proto zbytečné. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je rovněž bez významu, jak v minulosti v obdobných případech postupovaly celní orgány jiných členských států Evropské unie (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2023 č. j. 4 Afs 119/2023-48, bod 41), což je otázka, kterou žalobkyně nastínila ve čtvrtém žalobním bodu.
44. Soud pro úplnost uvádí, že žalobní námitku, podle níž se i v nyní projednávané věci jednalo o přepracování trubek položky 7304 49 (na trubky položky 7304 41), a nikoliv o přepracování trubek položky 7304 11, uplatnila žalobkyně opožděně. V žalobě tato námitka obsažena není; žalobkyně takto poprvé argumentovala až v doplňujícím vyjádření ze dne 16. 1. 2024, tedy po marném uplynutí lhůty stanovené zákonem pro rozšíření žalobních bodů (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s.). K opožděně uplatněným námitkám soud nemůže při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí přihlížet. Soud k tomu pouze na okraj uvádí, že z celních povolení Maxim Tubes podle žalovaného plyne, že jmenovaná společnost byla oprávněna dovážet z Číny za účelem přepracování a následného vývozu bezcelně bezešvé čínské trubky z nerezové oceli dokončené za tepla, spadající do podpoložky 7304 11 10. Výrobky spadající do podpoložky 7304 49 00 měla Maxim Tubes povoleno bezcelně dovážet až od roku 2020 (viz str. 9 napadeného rozhodnutí). Žalobkyně tato skutková zjištění žalovaného v žalobě ničím nezpochybnila.
45. Lze shrnout, že celní úřad a žalovaný v posuzované věci dospěli k nesprávnému právnímu závěru, jenž je v rozporu s čl. 60 odst. 2 celního kodexu, že žalobkyní dovezené zboží má

čínský původ. Na základě tohoto nesprávného závěru bylo žalobkyni protiprávně doměřeno antidumpingové clo. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. prvním výrokem tohoto rozsudku pro nezákonnost zrušil. Právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

46. Ve druhém výroku rozsudku soud v souladu s § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. přiznal žalobkyni, která měla ve věci úspěch, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč a dále náklady vynaloženými na právní zastoupení žalobkyně advokátem. Ty spočívají jednak v odměně za čtyři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, doplňující vyjádření z 16. 1. 2024, účast na jednání před soudem), přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů činí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) 3 100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a dále ve čtyřech paušálních částkách ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Součástí náhrady nákladů řízení je též částka 2 856 Kč (21 % z částky 10 200 Kč), kterou je právní zástupce žalobkyně povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů důvodně vynaložených žalobkyní na řízení v této věci tak činí 19 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 18. ledna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu